

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 156.

Ellevte Session.

50de Møde.

Frebagen den 24de Februar, Kl. 1.

(Fortsat.)

Bale (forts.): Saaledes er Gymnastikundervisningen en af de ikke saa Foranstaltninger i denne Retning, som man ikke kan nægte har et virkelig smukt Formaal, men om hvilken man da ogsaa kan sige, at den, som saa mange andre af de videnskabelige Resultater, der ere udtænkte i enkelte Videnskabsmænds Hjerner uden at have nogen praktisk Støtte i de virkelige Forhold, har vist sig at være uegnet og ubrugbar, naar den skulde udføres og bringes til Anvendelse i Livet. Ligeoverfor denne faderlige Formynderregjering, som jeg paa ingen Maade vil nedsette, og som man her i Danmark kan takke for Meget, staar den Regjeringsform, i Kraft af hvilken vi sidde her, og hvor det kommer an paa at benytte Folkets Selvvirksomhed, at være rede til at opfylde de Ønsker, der komme fra Befolkningen. Nu fremkommer der ved denne Leilighed fra saa talrige Sider og fra saa modsatte Sider, at der ikke kan være Tvivl om Rigtigheden af selve det Forslag, der foreligger, Ønsker om, at Noget, der kun eksisterer paa Papiret, maatte ophøre — jeg skal ikke udtale mig videre om Maaden, hvorpaa Forslaget søger det iværksat, thi herom kan der være Tvivl og forskellige Meninger — der er, siger jeg, udtalt det eenstemmige Ønske, at man skulde frigjøre sig for en saadan Tilstand og have den Gymnastikundervisning, som vi nu kun have paa Papiret. Det er, forekommer det

mig, den virkelige Stilling i denne Sag, at her mødes den gamle Tid, da det hed: „Alt for Folket, men Intet ved Folket“, og den nye Tid, hvor det hedder: „Alt for Folket, men kun ved Folket“. Det er dette Princip, jeg ønskede klart at fremsætte i denne Sag, for at det kunde være som et Udbytte af de langvarige Forhandlinger, der have fundet Sted. Men dernæst maa jeg særlig fremhæve ligeoverfor den ærede Taler fra Thisted (Sagd), som opfordrede os til, at vi ikke skulde tilside sætte de videnskabelige Resultater, om han ikke vil erkjende, at de forskellige Tider fordrer ogsaa forskellige Hensyn, og at han ikke maa forlange, at en Videnskab, som i mangfoldige Henseender kan have overlevet sig selv, skal respecteres, naar den ikke viser sig praktisk anvendelig i Livet. Der har været Tider i Historien, da det tilsyneladende har seet ud, som om Videnskaben er steet Arret, fordi ganske andre Formaal have trængt sig i Forgrunden. Videnskabelige Mænd, som have seet paa Videnskaben og ikke paa Folket, have beklaget sig derover. Kunst og mange andre ædle Formaal, som kunne være særdeles skønne, have kunnet beklaget sig over de Forandringer, der ere skete; men der er ingen Tvivl om, at der i mangfoldige andre Henseender er steet Fremstridt, og at ved disse en ny Videnskab, som der ikke var drømt om, er kommen til Kraft og Virkelighed. Dette viser netop det Forhold, som der nu er Tale om at have, Gymnastikundervisningen. Tanken om at bringe en Gymnastikundervisning tilveie i Folket grunder sig nemlig paa en Videnskabelighed, som afløste den gamle Videnskab, nemlig den naturvidenskabelige, den realistiske Vi-